

สอนชาย..ด้วยหมายว่า เป็นชายผ้าฝืนแผ่นดิน

นำเสนอเมื่อ : 15 มิ.ย. 2552

สุภาษิตสอนชาย

.....

จะสาธก ยกชาย ให้คำสอน

ให้ดูดี มีธรรม ตามคำกลอน

จะว่าวอน สอนดู ให้รู้กัน

เกิดเป็นชาย ชาตรี ต้องมีศักดิ์

อย่าหลงรัก เริงโลก ให้ไศกศัลย์

รู้ระวัง ยังคิด ชีวิตพลัน

อย่าหุนหัน พลันเล่น ไม่เป็นการ

เมื่อเป็นเด็ก เล็กอยู่ รู้ภาษา

ไม่ต้องว่า วอนสั่ง เรื่องสังฆาร

พ่อแม่รัก อักโข คำโบราณ

ให้หลักपाल พบปราชญ์ ฉลาดครัน

เมื่อเยาว์วัย ใจหาญ การศึกษา

วิริยา พาเพียร ไม่เหียนหัน

สู้อทน จนยาก ลำบากครัน

ไม่ไหวหวั่น ริงถอย คอยชะตา

พ่อแม่สอน วอนสั่ง ไม่ปลั่งพลาด

ชาญฉลาด เชื่อฟัง ไม่กังขา

เชื่อฟังครู รู้ดี ตามวิชา

ไม่เสียท่า ถ้อยชน หลงคนพาล

เมื่อวัยเรียน ไม่เพียร ซึ่งเพศรัก

จะเสียหลัก พักเรียน เพียรสถาน

ใจอวรณ์ อ่อนเพลีย จะเสียการ

จะเสียงาน การเรียน ที่เพียรมา

รู้รักษา พาดน หาคณรู้

มาเป็นครู เป็นเพื่อน คอยเตือนหนา

คอยชี้หน้า พร่ำสั่ง ให้ตั้งตา

หาวิชา พาดน เป็นคนดี

ไม่ติดยา เสพติด ชีวิตผง

นำให้หลง ลืมค่า หมดราศี

ร่างผอมแห้ง แรงน้อย ตามถ้อยที่

ว่าเหมือนผี เดินดิน ก็สิ้นกัน

เกิดเป็นชาย ชาตรี ไม่หนีทหาร

พอถึงกาล หาญคิด ไม่ผิดผัน

จับฉลาก หากถูก ต้องผูกพัน

จิตสุขสันต์ เสริมให้ ชายชาตรี

เกิดเป็นชาย ได้เป็น เซนทหาร

ไม่เสียการ เกิดมา พาศักดิ์ศรี

สมเป็นชาย ชาญชัย ปราบไฟรี

ให้โลกนี้ นั้นสงบ พบสบาย

จบทหาร การเมือง สิ้นเรื่องรบ

ก็มาพบ บรรพชิต ทางคิดหนาย

มาบวชจิต คิดสวด หรือบวชกาย

มาบวชให้ ห่มเหลือง สีเรืองรอง

บวชแทนคุณ บุญล้ำ ค่าน้ำนม

ให้เหมาะสม ศรีศักดิ์ คนรักสอง

คือพ่อแม่ แก่เฒ่า เข้าทำนอง

เห็นลูกครอง กาสาว น้ำตาพรู

เมื่อยามบวช สวดเก่ง เร่งทำกิจ

เป็นลูกศิษย์ สอนง่าย เจียหยายหู

รู้จักจำ คำสั่ง เชื่อฟังครู

ไม่นอกฐ์ ครูสอน แต่ก่อนกาล

บวชเป็นพระ ละกาม คามวสี

ยามสวดผี อจิวัง เรื่องสังขาร

รู้ปลงตก ยกจิต ขบคิดนาน

ไม่หลงกาล พาลชั่ว ให้มัวใจ

รู้ขบคิด พิจารณา โลกากว้าง

ต้องมาร่าง เรื่องรัก หักสงสัย

เห็นเกิดตาย หายหลง มาปลงใจ

รู้ภายใน แน่นนอน มาสอนตน

ใช้เวลา พาเพียร เรียนธรรมะ

ลดเล็กละ พาหนุณ บุญกุศล

สร้างกรรมดี มีครู สาธุชน

มันฝึกฝน ตนเอง ตามเพลงธรรม

ปฏิบัติ วัตวา ครูอาจารย์

ให้สถาน ที่อยู่ ดูกามขำ

เป็นระเบียบ เรียบร้อย ค่อยค่อยทำ

เป็นประจำ จัดกัน ทุกวันไป

บวชเป็นพระ สละ ซึ่งกิเลส

เหมาะกับเพศ บรรพชิต จิตสงสัย

รู้จักปลง ลงวาง เรื่องทางใน

ทำให้ใจ หมดจด จิตงดงาม

เร่งขยัน หมั่นเพียร เรียนศึกษา

อยู่วัดวา สนใจ หมั่นไต่ถาม

ให้เข้าใจ ไม่เหลือ บทเนื้อความ

ไม่ต้องถาม ต่อกัน ให้ใจสบาย

ออกพรรษา พาสอง อย่าข้องขัด

อย่านั่งนืด นีบวัน กันเช้าสาย

เพื่อสีกหา ลาเพศ ทุเรศกาย

จงจำไว้ ให้มั่น ว่าฉันเตือน

อย่าคิดหวัง คลั่งไคล้ สายสมร

อรชร เอวบาง นางเสมือน

จิตลั้งเล เหลียวแล ให้แซ่เขื่อน

เพราะไม่เตือน ตนเอง โจงเงงกัน

อย่าจับกลุ่ม ชุมนุ่ม ให้กลุ่มกลัด

จะวิบัติ วัตรพระ เพราะกระสัน

คุยเรื่องราว ชาวบ้าน รำคาญครัน

ให้จิตหวั่น ก้นใหญ่ เพราะใจพา

ถ้าใจพิศ พาใจ หลงไหลสาว

ใจแตกร้าง รวนเร นอกเคหา

ประพฤดิธรรม จำเจ เสียเวลา

เพราะเสียท่า พาใจ หลงไหลนาง

เมื่อสิ้นบุญ หุ่นส่ง มาลงหมด

สละพรต พรหมจรรย์ มาหันหาง

เปลี่ยนวิถี ชีวิต มาปลิดทาง

สู่โลกกว้าง โลภี๋ย เสียทีกัน

สละเพศ สมณะ ไปหาบ้าน

สู่สถาน ทุกข์เข็ญ ลำเข็ญชั้นธ

ต้องดิ้นรน ทนสู้ ฤๅชีวัน

ช่างทุกข์ชั้นธ ชื่นชม ระทมใจ

ไม่เสียที ที่เห็น เคยเป็นพระ

มีธรรมะ มาใช้ เตือนให้ไซ

ให้ไขคิด ขบธรรม ประจำใจ

สมสมัย ใจพา สู้หากิน

จะทำงาน การใด สู้ไม่ถอย

จะไม่คอย โชคช่วย ด้วยทรัพย์สิน

ไม่นำพา วาสนา โชคราคิน

จะเดินดิน ดั้นด้น สู้จนตาย

จะบากบั่น สรรหา เวลาเหลือ

ทำงานเจือ จุนคุณ ไม่สูญหาย

ใช้เวลา ค้ำขาย เข้าสายจ่าย

จัดสรรให้ ได้ทำ ประจำกาล

เห็นเวลา คามี นาทีเพชร

งานสำเร็จ เสร็จสรรพ มาขับขาน

เหมือนได้เพชร เต็ดตึง น้ำหนึ่งนาน

บริหาร งานดี ที่เวลา

เมื่องานดี มีเงิน เป็นหมื่นแสน

เที่ยวดินแดน ได้งาม ตามยะธา

ใช้จ่ายใต้ ได้ประสงค์ จำนงมา

เพชรมีค่า ใครขาย ได้ตั้งใจ

วิริเยนะ ทุกขะมัจเจติ

ไม่เสียที ที่เรียน พากเพียรใหญ่

จดจำไว้ ได้ทำ กรรมใดใด

สู้ทนไหว ใจมั่น ไม่สั่นคลอน

ทุกข์เพราะจน ทนทุกข์ พันยุคภัย

หมดทุกข์ใจ ภัยจน เพราะคนสอน

ให้ขยัน มั่นเพียร อาเสียรธรร

ยึดคำสอน สั่งฝาก ฝีปากครู

เมื่อมีทรัพย์ นับค่า มหาศาล

ไม่เที่ยวผลาญ ผิดถ้อย อร่อยหู

เห็นเนื้อหนัง มังสา ยอดพฐ

ให้คิดดู ได้ความ อย่าตามใจ

รู้หักห้าม ความคิด ชีวิตหลง

รู้จักปลง หลงผิด คิดไกล

รู้ระวัง ตั้งเนื้อ อย่าเชื่อใคร

เดียวเจ็บใจ เจ็บอก เหมือนตกตาล

รู้แบ่งทรัพย์ สีส่วน ที่ควรแบ่ง

หนึ่งจัดแจง จำหา ในสถาน

สองเก็บไว้ จำสิ้น เพื่อกินนาน

เหลือสองฐาน ทำทุน อุดหนุนกัน

อีกคบมิตร คิดหา ไขว่ว่างาย

เหลียวขวาซ้าย ซายดู เป็นคู่สวรรค์

เป็นคู่สร้าง ทางดี เพิ่มชีวัน

ช่วยกันขัน ขบคิด ทางทิศเดียว

มีเพื่อนดี เพียงหนึ่ง แม่ถึงยาก

ดีกว่ามาก มิตรปลอก เทียวหลอกเหลียว

แม้มีเกลือ ก้อนหนึ่ง ถิ่นน้อยเทียว

ดีกว่าเคี้ยว น้ำเค็ม เต็มทะเล

อีกจ่ายทรัพย์ นับค่า กว่าหาได้

อย่าใช้จ่าย ง่ายหนัก จะหักเห

จะจ่ายการ ชาญฉลาด คาดคะเน

อนาคะเต ตั้งขาน คืดการไกล

อันชายดี มีทรัพย์ คนนับหน้า

หญิงสาวมา มุ่งมอง ต้องขานไซ

มีเสน่ห์ มากมั่น ขุนแผนใด

จะอยู่ไหน ใครรัก สมัครกัน

ถึงตอนนี้ ที่ทำ อย่าว่าขัด

รู้มองขัด ไซหญิง เป็นจริงสรรค์

มองหาสาว เข้าทำ รู้จาบรรณ

รู้จักชั้น ขบคิด ที่จิตใจ

ได้หญิงดี มีศักดิ์ ญาติรักถ้วน

เห็นสมควร คู่ครอง หมดหมองใส

รักกันจริง อิงให้ เป็นสายใย

หาสุขไหน ไม่ได้ ชื่อขายกัน

เลือกคู่สร้าง คู่สม ภิรมย์หมาย

อยู่กันได้ คลายทุกข์ ร่วมสุขสันต์

รักกลมเกลียว เกี่ยวข้อง ประองดองกัน

ร่วมสร้างสรรค์ เสริมคิด ชีวิตครอง

สิ่งสำคัญ สรรคู้ ให้รู้หลัก

ต้องรู้จัก รักดี ไม่มีหมอง

ประเพณี ดีล้ำ เข้าทำนอง

ให้ถูกต้อง ขอลูก ทำถูกต้อง

ได้แต่งงาน ท่านชม ยามสมรส

ถูกตามบท แบบรัก เป็นหลักฐาน

ต่างอวยพร สอนสั่ง ให้ตั้งการณ

ให้สำราญ สุขสันต์ ถึงวันตาย

เมื่อมีคู่ อยู่กัน ร่วมสรรค์คิด

เว้นทางผิด เพิ่มดี มีความหมาย

ช่วยกันขัน ขบคิด ให้จิตคลาย

ให้ทุกข์หาย หมดทุกข์ มาสุขแทน

ร่วมกันหา พาสร้าง ทางกุศล

จักพาดน ขนทรัพย์ น้บหมื่นแสน

ผลบุญญา พากิน ทั่วดินแดน

ไม่ขาดแคลน หมื่นทรัพย์ เห็นกับตา

เมื่อมีคู่ รู้รัก ปักที่ใจ

ไม่ไปไหน นอกทาง ห่างเคหา

ไม่นอกจิต ผิดผัน ภรรยา

รักเอกา กมล ไม่สนใคร

รู้รักษา กามะ ไม่เจทิศ

รักษาจิต ให้ดี เป็นนิสัย

ไม่ผิดลูก ผิดเมีย ให้เสียใจ

จะอยู่ไหน ใจผูก รักลูกเมีย

เมื่อมีลูก ปลุกน้ก ทางศึกษา

วิริยา พาผัน ป้องกันเสีย

กันขี้เกียจ เสนียดตัว ให้นำเนี่ย

มันจะเสีย สกฏ ให้สูญการ

มันสอนลูก ปลูกรัก ให้มักคิด

หลักทางผิด ทำดี วจีขาน

ตนถูกผิด คิดดู ฐัวิจารณ์

ให้แตกฉาน เจกเพื่อน ตักเดือนมลาย

ต้นไม้ดี ดูดี ที่มีผล

สวนดีคน เข้าที่ ดีลูกหลาน

พ่อแม่ดี ดังเทียบ ที่เปรียบปาน

เพราะลูกหลาน เหลนดี มีศีลธรรม

เกิดเป็นชาย ชาตรี ทั้งที่หนา

อย่าเสียท่า อิตถี นารีข่า

นารีชั่ว มั่วตน คนระยำ

ผิดศีลธรรม กรรมชั่ว หมองมัวใจ

ฟังตัวตน คั่นคิด ไม่ผิดหลัก

รู้จักรัก ภากติ ไม่หนีไหน

สร้างคุณงามความดี มากมีไป

จะอยู่ไหน ใครดำไม่ว่าความ

ถือหลักคน ทนไว้ให้ได้แน่

ตามกระแส ศาสน์ธรรม ตอบคำถาม

พุทธองค์ ทรงตรัส ฝึกหัดความ

ให้ทั้งสาม สดใส ไตรทวาร

ที่สอนมา ว่าหมด ของบทธอน

แต่งเป็นกลอน สอนเสก เอกสาร

เพื่อมนต์ขลัง ตั้งไว้ อยู่ได้นาน

ให้ลูกหลาน หลังเกิด เปิดอ่านดู

มรดก ตกทอด ที่สอดแทรก

ธรรมจำแนก นั้นเลิศ ให้เปิดหู

ทั้งเปิดใจ เปิดตา ว่าตามครู

สัพพัญญู ฐธรรม พระสัมมา

ไช้บรรเลง เพลงธรรม ประจำโลก

คล้ายทุกซ่โศก สุขงาม ตามภาษา

เมื่อทุกท่าน อ่านแล้ว นะแก้วตา
จงช่วยมา พาคิด พิณิจาจรณ์
ที่สอนมา ว่าหมด ทุกบทคิด
สุภาสิต สอดรับ บทขับขาน
เป็นทำนอง ของธรรม ประจำกาล
ไม่ตักดาน ดีเลิศ ประเสริฐบรรณ
ทั้งสอนหญิง หรือชาย ให้ได้คิด
เพื่อชีวิต คิดแล มาแปรผัน
มาประพฤติ นี้กคิด จิตสุขพลัน
ให้อยู่กัน ก่อเกิด ประเสริฐใจ
ถ้าสอนมาก ยากนาน ราคายุจิต
มากลิติต ขีดขาน อ่านไม่ไหว
พอบรรเลง เพลงธรรม ประจำใจ
สรูปใน เนื้อกลอน มาสอนกัน
ถึงนิตหน้อย ร้อยกรอง เป็นของฝาก
แต่มาจาก จิตใจ ที่ใฝ่ฝัน

เคยเขียนไว้ หลายวรรค ว่าสักวัน

จะแต่งสรรค์ เสริมกลอน มาสอนใจ

ขอจบลง คงไว้ นะชายหญิง

ด้วยใจจริง จากจิต พิสมัย

ไม่เลือกชั้น วรรณะ ว่าใครใคร

อยู่มุมไหน ในโลก หมดโศกเอย.

...หยาดกรี...

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒

.....

เขียนหุ้มน้อมคารวะ ด้วยอนุโมทนา ที่เมตตาอนุเคราะห์